

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4Csp/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120212139
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:6120212139.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, práv. zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: A. U., Z.. XX.X.XXXX, B. B. Z.F. XXXX/X, K., práv. zast.: JUDr. Tomáš Jánošík, advokát so sídlom Hviezdoslavova 1018, Trebišov, o zaplatenie 3.496,93 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na upomínacom súde - Okresný súd Banská Bystrica domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 3.496,93 Eur s príslušenstvom a úrokmi z omeškania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytol žalovanej na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.11.2011 spotrebiteľský úver vo výške 2.300 Eur. Súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky. Podľa názoru žalobcu daná zmluva obsahuje všetky potrebné náležitosti v zmysle príslušných právnych predpisov. Podľa slov žalobcu, žalovaná prestala úver splácať v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu predmetný úver podaním zo dňa 19.6.2017 zosplatnil ku dňu 16.6.2017 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote 15 dní. Následne právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.5.2018, pričom dlh žalovanej mal podľa neho ku dnu postúpenia predstavovať žalovanú sumu 3.496,93 Eur, ktorá pozostávala z istiny 2.137,58 Eur, zmluvného úroku vo výške 1.197,62 Eur, úroku z omeškania vo výške 161,73 Eur.

Žalobca si tiež uplatnil aj úroky z omeškania od dňa 22.5.2018 do zaplatenia.

K žalobe priložil splnomocnenie pre právneho zástupcu, Zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou, Zmluvu o splátkovom úvere s VOP, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s doručenkou, Výzvu právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 23.1.2018, Oznámenie právneho predchodcu žalobcu o omeškaní so splácaním a výzvu na uhradenie dlžnej sumy zo dňa 24.4.2017, Výpis z úveru, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 21.5.2018, Pokus o zmier s podacím hárkom.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná riadne a včas odpor. V odpore namietala skutočnosť, že by uzavrela niekedy so žalobcom zmluvu, rozporovala výšku pohľadávky, poukázala na premlčanie dlhu, započítanie splátok na úrok a istinu. V závere uviedla, že podľa jej názoru ide o úžeru.

3. K odporu sa vyjadril žalobca a uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej. Vo vyjadrení poukázal a objasnil započítavanie splátok na istinu a na úroky. Ďalej uviedol, že jeho nárok nie je premlčaný, nakoľko

k vyhláseniu okamžitej splatnosti došlo 16.6.2017 a žaloba bola podaná na súd dňa 10.1.2020, teda v rámci 3 ročnej premlčacej doby. Ďalej žalobca rozpisal platby žalovanej a špecifikoval dlžnú sumu. V závere navrhol pokračovanie na príslušnom súde - tunajšom súde.

4. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, kde zopakovala svoje predošlé tvrdenia, opätovne poukázala na započítanie splátok na úroky a istinu. Dodala, že doposiaľ zaplatila v splátkach sumu 1.958,04 Eur z poskytnutého úveru vo výške 2.300 Eur.

K svojmu vyjadreniu priložila Zmluvu o splátkovom úvere, podací hárok, kópiu platobného rozkazu.

5. Následne žalovaná dňa 26.6.2020 bez výzvy súdu doručila súdu podanie, v ktorom sa odvolávala na list Ministerstva spravodlivosti SR a naďalej tvrdí, že poskytnutý úver je podľa jej názoru bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná v danom podaní nešpecifikovala konkrétny dôvod, pre ktorý by mal byť daný úver bezúročný a bez poplatkov.

K podaniu priložila vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 8.6.2020.

6. Súd umožnil žalobcovi vyjadriť sa k podaniu žalovanej. Ten vo svojom vyjadrení zo 3.7.2020 uviedol, že stanovisko Ministerstva spravodlivosti má len odporúčací charakter a nie je pre strany ako aj súd záväzný. Žalobca je názoru, že Zmluva má všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov - o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) a preto ju nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov. K predpokladom použitým na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov uviedol, že v zmluve, v článku I. pôvodný veriteľ sa zaviazal poskytnúť žalovanému jednorazovo finančné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky 2 300,00 EUR s dátumom poskytnutia 10.11.2011 (okamžite) s dohodnutou fixnou úrokovou sadzbou 17,90 % p.a., ktoré sa žalovaný zaviazal uhradiť v 120 pravidelných predpísaných splátkach po 48,79 EUR mesačne, vždy k 20. dňu v mesiaci. V zmysle čl. II sa žalovaný zaviazal uhradiť jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 79,00 Eur a mesačne poplatok za správu úveru vo výške 2,99 Eur. Na základe uvedeného predstavovala pri podpise Zmluvy celková suma, ktorú mal žalovaný zaplatiť sumu 5.538,84 Eur. Uvedené údaje boli použité pre výpočet RPMN, ktorá tak podľa uvedených údajov bola vypočítaná na 23,11 %. Ďalej citoval § 9 ods. 2 písm. k), § 19 ods. 1, 2 ZoSÚ.

Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úvere vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Je to číslo ktoré má umožniť spotrebiteľovi lepšie vyhodnotiť výhodnosť alebo nevýhodnosť poskytovaného úveru. Pôvodný veriteľ v článku I a článku II Zmluvy uvádza všetky potrebné informácie, ktoré vstupujú do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, na základe ktorého žalovaná mohla posúdiť výhodnosť/nevýhodnosť úveru. Do výpočtu RPMN vstupovali položky uvedené v článku I a článku II Zmluvy v súlade so ZoSÚ.

K výške, počtu a termínom splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, má žalovaný za to, že uvedený právny názor požadujúci aby bolo v zmluve vyčíslené členenie každej jednej splátky z pohľadu jej vnútornej skladby, teda koľko z tej ktorej splátky pripadá na istinu, úroky a poplatky je prekonaný nie len eurokonformným výkladom (v súlade s Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS) ale aj justičnou praxou v Slovenskej republike. K tomuto tvrdeniu citoval časť z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017.

7. Súd nariadil pojednávanie na deň 28.8.2020. Na danom pojednávaní súd predbežne právne posúdil vec tak, že podaná žaloba sa mu javila nedôvodná kvôli nepreukázaniu platného postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu - aktívnu legitimáciu žalobcu v spore. Súd poukázal na neplatné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov - o bankách (ďalej len „ZoB“).

Právny zástupca žalobcu žiadal súd, aby mu umožnil predložiť vytýkané listinné dôkazy na preukázanie jeho aktívnej legitimácie. Právny zástupca žalovanej nemal výhrady voči doplneniu dokazovania.

Súd odročil pojednávanie na neurčito a uložil povinnosť právnenému zástupcovi žalobcu predložiť v lehote 7 dní od pojednávania listinné dôkazy na preukázanie jeho aktívnej legitimácie.

8. Žalobca doručil súdu dňa 19.6.2020 (t.j. viac než 15 dní po uplynutí lehoty) podanie bez toho, aby k nemu priložil listinné dôkazy preukazujúce jeho aktívnu legitimáciu.

V podaní citoval § 92 ods. 8 ZoB a poukázal na to, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na

úhradu omeškaných splátok a to výzvami z rokov 2014 až 2017, výzvou označenou ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 19.06.2017, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovanému. Žalobca pre úplnosť v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že má za to, že § 92 ods. 8 ZoB ukladá banke podmienky, ktoré je zo strany banky potrebné splniť, aby sa banka voči svojmu klientovi nedopustila porušenia bankového tajomstva. Konkrétne toto ustanovenie vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (čo bolo v danom prípade v konaní preukázané jednak prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ako aj predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu) a aby bol bankou vyzvaný na zaplatenie aspoň časti svojho peňažného záväzku (toto bolo v konaní preukázané predloženými výzvami právneho predchodcu žalobcu). Na základe uvedeného považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva.

Žalobca ďalej citoval bod 10.3 VOP a § 45 ods. 1 OZ. Žalobca má za to, že pri doručení písomností žalovanej sa aplikuje teória dôjdenia. V tomto prípade sa podľa neho nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomností obsahujúcej právny úkon. Účinnosť adresovaného právneho úkonu v režime OZ predpokladá že prejav vôle dôjde adresátovi t.j. dostane sa do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína úkon pôsobiť voči druhej strane. Rozumie sa ním objektívna možnosť neprítomnej osoby oboznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Z hľadiska prejavu vôle nie je dôležitá skutočná vedomosť adresáta právneho úkonu pretože inak by adresát mohol účinkom prejavu vôle druhého účastníka zabrániť nepreberaním písomností.

Ďalej citoval časť rozsudku NS ČR zo dňa 15.1.2004, sp.zn.: 32 Odo 442/2003.

K oznámeniu o postúpení pohľadávok žalobca poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom, preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanej, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaná) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadnej neexistencie. K tomu žalobca poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 11.6.2003, sp.zn.: 4 Obo 210/01, uznesenie KS KE zo dňa 4.5.2016, sp.zn.: 1Co/387/2015, uznesenie KS ZA zo dňa 30.11.2015, sp.zn.: 8Co/564/2015, uznesenie KS NR zo dňa 27.6.2014, sp.zn.: 9Co/133/2013, rozsudok KS BA zo dňa 26.5.2020, sp.zn.: 8Co/125/2019.

Vo vzťahu k platnosti postúpenia pohľadávky a § 92 ods. 8 ZoB žalobca zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade žalovanej, ale administratívnu zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. K tomu poukázal na rozhodnutie KS PO zo dňa 2.5.2017, sp.zn.: 19Co/2/2016 a názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Z uvedeného má podľa neho vyplývať, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo ZoB, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle § 50 ods. 1 ZoB. V tej súvislosti poukázal na rozhodnutie OS PD zo dňa 12.10.2015, sp.zn.: 8C/67/2013.

V ďalšom žalobca upriamil pozornosť súdu na skutočnosť, že v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok bola žalovaná ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1093 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovanej so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcii § 92 ods. 8 ZoB, s poukazom na to, že omeškanie žalovanej trvalo nepochybne viac ako rok zastáva žalobca názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanej nezasielal. K tomu poukázal na rozhodnutie KS PO zo dňa 16.3.2016, sp.zn.: 12Co/233/2015.

Vo vzťahu k súhlasu žalovaného citoval § 89 ods. 1 ZoB, bod 19.16 VOP. Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 ZoB pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nevyklučuje odchyľnu

úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvní strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno podľa žalobcu konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom a stotožnil podľa neho aj KS PO v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 OZ. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami OZ. Ďalej citoval časti rozhodnutí KS PO zo dňa 2.5.2017, sp.zn.: 19Co/2/2016, KS TT zo dňa 10.1.2018, sp.zn.: 24Co/147/2017, KS PO zo dňa 8.2.2018, sp.zn.: 10Co/57/2017.

Potom žalobca uviedol, že mimoriadna splatnosť úveru bola postupcom vyhlásená podaním zo dňa 19.06.2017, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu § 53 ods. 9 OZ, v spojení s § 565 OZ.

Podľa žalobcu, postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 19.06.2017 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Postupca toto svoje právo využil v súlade s § 53 ods. 9 OZ pre nespĺnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného má žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými.

V závere žalobca zopakoval svoje argumenty týkajúce sa RPMN.

9. Súd umožnil žalovanej, aby sa vyjadrila k vyjadreniu žalobcu, ktorá vo svojom vyjadrení uviedla, že žalobca sa nevyjadril k predpokladom pre výpočet RPMN, pričom v danom prípade v zmluve absentuje táto náležitosť, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

10. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a vyjadreniami strán sporu. Súd nevykonal žalobcom na pojednávaní dňa 9.12.2020 navrhovaný listinný dôkaz a to podací hárok k oznámeniu o postúpení pohľadávok, lebo podľa názoru súdu žalobca, mal dosť času na predloženie tohto dôkazu, bola mu za tým účelom poskytnutá dodatočná lehota, v ktorej žiaden relevantný dôkaz nepredložil. Na otázku sudcu, že čo bránilo žalobcovi predložiť daný dôkaz skôr, sa žalobca nevedel vyjadriť, neuviedol žiaden relevantný ospravedliteľný dôvod, ktorý by odôvodňoval vykonanie daného dôkazu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na § 149, § 153 CSP, v zmysle ktorého sú strany sporu povinné uplatňovať prostriedky procesného útoku a obrany včas. Vykonanie daného dôkazu by bolo navyše nadbytočné a spôsobovalo by len ďalšie prieťahy v konaní.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné :

12. Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrel so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere č. 5020251256, v zmysle ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 2.300 Eur, ktorý sa zaviazala žalovaná splácať v 120 mesačných splátkach po 48,79 Eur so splatnosťou prvej splátky dňa 20.12.2011, s termínom poslednej splátky dňa 20.11.2021 s RPMN vo výške 23,11 %, priemernou RPMN vo výške 12,82%, s celkovou čiastkou, ktorú má žalovaná zaplatiť vo výške 5.538,84 Eur.

13. Z výzvy zo dňa 24.4.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú, aby zaplatila dlžnú sumu vo výške 1.002,14 Eur do 15 dní od doručenia danej výzvy. Zároveň ju poučil, že ak tak neučiní, bude oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého dlhu. K výzve nebola priložená doručienka, ani podací hárok.

14. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 19.6.2017 vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého dlhu ku dňu 16.6.2017. Dané oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 26.6.2017.

15. Z výzvy zo dňa 23.1.2018 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlhu vo výške 3.324,17 Eur. K výzve nebola priložená doručenka ani podací hárok.

16. Z výpisu z úveru vyplýva, že dlh žalovanej predstavoval ku dňu 17.5.2018 sumu 1.905,04 Eur.

17. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.5.2018 vyplýva, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

18. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 21.5.2018 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky z neho na žalobcu. K oznámeniu nebola priložená doručenka ani podací hárok.

19. Z pokusu o zmier zo dňa 12.11.2019 vyplýva, že žalobca sa pokúšal o zmier so žalovanou a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 3.749,93 Eur do 22.11.2019. Z podacieho hárku je zrejmé, že pokus o zmier bol žalovanej doručovaný dňa 13.11.2019.

20. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná.

21. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 53 ods. 8 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 17 ods. 1 písm. a), b) ZoSÚ, Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 525 ods. 2 OZ, Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

26. Podľa § 39 OZ, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa rozsudku NS SR zo dňa 24.4.2018, sp.zn.: 1Cdo/147/2017,

„19. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods. 8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.“

„21. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovú následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje.“

„22. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.“

„23. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.“

„25. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“

28. Predmetná zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou - spotrebiteľkou.

Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitímácie žalobcu v konaní. Aktívnou vecnou legitímáciou je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd skúma vecnú legitímáciu sám, z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to účastníci navrhli.

29. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB hovorí o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen nesplácanej časti dlhu. Aplikácia tohto ustanovenia pritom závisí od dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta. Ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne

vyzvaný. V prípade, že je úver splatný jednorázovo, podmienky postúpenia pohľadávky bez súhlasu klienta sú splnené, ak klient v deň splatnosti nezaplatil úver s úrokmi alebo zaplatil len časť úveru a napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky na zaplatenie dlhu je v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní po dni splatnosti úveru. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

30. Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

31. Žalobca v konaní predložil jednak zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21.5.2018 a jednak oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 21.5.2018, ktorým táto mala žalovanej oznámiť postúpenie pohľadávky voči nej na žalobcu. Žalobca však v konaní nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by bolo predmetné oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. doručené žalovanej. Vzhľadom k tomu súd konštatoval, že žalobca nepreukázal relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. žalovanému, a preto sa súd zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky voči žalovanému.

32. Postupca, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu žalobca), je povinný tvrdiť a preukázať aj splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, t.j. či okrem iného bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods. 8 ZoB. Z uvedeného vyplýva, že postupca musí tvrdiť a najmä preukázať, že v prípade, že je úver splatný jednorázovo (napr. došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bankou), dlžník v deň splatnosti nezaplatil úver s úrokmi alebo zaplatil len časť úveru a napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky na zaplatenie dlhu je v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní po dni splatnosti úveru. V prípade, že je úver splatný v splátkach, postupca musí preukázať, že žalovaná ako dlžník nespĺnila riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, že jej omeškanie trvalo nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a že na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bola písomne vyzvaná. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie žalobcu ako postupníka v konaní.

33. Súd konštatuje, že nebolo zistené, že by banka pred postúpením pohľadávky žalovaného písomne vyzvala na zaplatenie dlhu. Žalobca síce v konaní predložil výzvu zo dňa 24.4.2017 adresovanú žalovanej na adresu jej pobytu, v ktorej ju banka vyzýva na zaplatenie dlžnej sumy, s ktorej plnením mala byť žalovaná v omeškaní, avšak nepredložil akýkoľvek dôkaz, že táto listina bola doručená žalovanej, resp. že by jej bola čo i len odoslaná (napr. doručienka, podací lístok, výpis z poštovej knihy, podací hárok a podobne), resp. zaslaná elektronickými médiami.

34. Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovanej na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 92 ods. 8 ZoB, tak neboli splnené a vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanej na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Uvedené má za následok, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho ním tvrdenej aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní.

35. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že žalobu zamietol v celosti pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v súdnom konaní. Z dôvodu, že nebola žalobcom preukázaná jeho aktívna legitímácia v danom spore, súd sa potom nezaoberal tvrdeniami žalovanej ohľadne premlčania nároku žalobcu ani argumentáciou žalovanej ohľadne porušenia ustanovení spotrebiteľského práva pri plnení zo zmluvy.

36. Podľa § 220 ods. 2 CSP, súd v rozsudku uviedol iba dôvody, ktorými dal odpoveď na podstatné skutkové a právne tvrdenia strán, uviedol, ktoré iné tvrdenia strán neakceptoval ako podstatné pre

rozhodnutie, o ktoré zistenia oprel svoje rozhodnutie a ktoré tvrdenia neodôvodňujú ich uplatnenie pre navrhované rozhodnutie vo veci alebo navrhovaný procesný postup. Povinnosťou súdu je v dôvodoch rozsudku uviesť a vyhodnotiť iba tie tvrdenia, dôkazy a návrhy strán, ktorým súd priznáva závažnosť a podmienku nevyhnutnosti pre presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia vo veci. Z uvedeného dôvodu na otázky, ktoré tento charakter nespĺňajú, súd nemusí dať v odôvodnení rozsudku odpoveď a ani sa o nich zmieňovať.

37. Úspešnej žalovanej strane súd priznal proti neúspešnej žalujúcej strane plnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 2 CSP). Pre úplnosť súd dodáva, že z obsahu spisu ako ani z vyjadrení strán sporu neboli súdom zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 CSP - dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.